

виконавчої влади України з питань європейської інтеграції; створення привабливого інвестиційного клімату.

У розрізі окреслених проблем основним завданням секції є розгляд найбільш актуальних практичних і теоретичних аспектів реформування державної влади та публічної служби, оптимізації основних засад діяльності та системи суб'єктів публічного адміністрування, впровадження збалансованої державної бюджетної політики, а також політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, розбудови європейської моделі організації здійснення правосуддя і забезпечення єдності судової практики.

УДК 342.9 (043.2)

Гусар О. А., к.ю.н.,
Бучма А.А., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

АВІАЦІЙНО–ТРАНСПОРТНА СИСТЕМА: ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ СКЛАДОВІ

Поняття «авіатransпортна система» трактується науковцями принципово по-різному, це, насамперед, залежить від об'єкта та предмета досліджень Так, Филімонюк Л.Ю. [1] визначає: «Авіаційно-транспортна система (АТС) – це множина компонентів: повітряне судно, екіпаж, служба підготовки та забезпечення польоту, служба управління повітряним рухом, а також фактори, які впливають на неї, такі як погодні, правові, психологічні та ін.». Виходячи з такого тлумачення, об'єктом дослідження є процеси входу в зону відповідальності аеропорту і посадки повітряного судна (ПС) в авіаційно-транспортних системах, а предметом – моделі, методи та алгоритми для підвищення безпеки авіаційно-транспортних систем на етапах посадки і входу ПС в зону відповідальності для тренажерів.

В.П. Маслаков [2, с. 32] розглядає систему повітряного транспорту як елемент системи світового повітряного транспорту, який є, в свою чергу, складною, широко розгалуженою системою, що складається з підприємств-авіаперевізників, підприємств, що виконують різні види авіаційних робіт, забезпечують інфраструктуру, а також керуючих, контролюючих і навчальних державних закладів. В дослідженні Королькової М.А. [3, с. 31] вжито поняття система повітряного транспорту, а як елементи розглядаються аеропорти та авіакомпанії.

В монографії [4] наведено таке визначення АТС цивільної авіації (ЦА): «Це єдність частин організації пересування по повітряю повітряними суднами людей і вантажів, які закономірно розташовані і перебувають у взаємозв'язку». Крім того у роботі [4] зазначається, що основною метою діяльності АТС є забезпечення потреб громадян і економіки у сфері надання послуг із здійснення авіаційних перевезень і виконання авіаційних робіт. Структура АТС, з точки зору автора [4], включає ПС, науково-дослідні організації, аеропорти, авіакомпанії, підприємства з організації повітряного руху, персонал, навчальні заклади, центри підготовки персоналу. Незважаючи на те, що кожен елемент системи притаманні, специфічні функції, всі елементи взаємодіють як між собою, так і з іншими системами.

Є.М. Зайцев пропонує досліджувати структуру АТС, яка складається з таких підсистем: 1) перевезення пасажирів, вантажів, пошти, військ, спеціалістів з надзвичайних ситуацій і т.д. Елементами підсистеми є транспортний вузол, рух комунікаціями, перевезення повітряною трасою, УПР, рух комунікаціями аеропорту; 2) підготовки до перевезення учасників процесу з елементами підготовки транспортного вузла, транспортної компанії, комунікацій аеропорту, системи УПР до прийняття ПС; 3) підтримки готовності (життєздатності) ТС (ресурсозабезпечення) з елементами підтримки транспортного вузла і транспортної компанії, комунікацій аеропорту, комунікацій і системи УПР.

М. Јаніж [5] розглядає АТС як таку, що включає аеропорти, авіакомпанії та УПР. Далі автор ділить АТС на два основні компоненти: фізичний (попит та пропозиція) та нефізичний (множина виробничих правил та процедур регулювання фізичних компонентів з метою забезпечення безпеки та ефективності транспорту).

Особливостями структури авіатранспортної системи є її поліструктурність і лінійно-вузловий характер (лінійні елементи (авіашляхи), дискретні (пункти, вузли та дрібні точкові елементи (інфраструктурні пункти)). Поліструктурність доцільно розглядати в функціонально-компонентному, функціонально-управлінському та функціонально-територіальному аспектах. Функціонально-компонентна структура передбачає виділення двох елементів: пасажирського і вантажного транспорту, де функціонують різні авіапідприємства (авіакомпанії, авіаційно-технічні підприємства та підприємства з організації повітряного руху). Головною ланкою функціонально-управлінської структури є Міністерство інфраструктури України з його організаційними підрозділами. Складовими елементами цієї структури є спеціальні органи управління, як державні (Державіаслужба) так і комерційні, які управляють цивільною та державною авіацією. У функціонально-територіальній структурі національної авіатранспортної системи виділяють точкові (пункти, центри та вузли), лінійні (авіашляхи) і

площинні елементи.

На наш погляд авіатранспортну систему пропонуємо розглядати як складну цілеспрямовану систему, що складається з аеропортів, авіакомпаній та підсистеми організації повітряного руху, які пов'язані відношеннями попиту на авіаційні перевезення, ресурсами, техніко-технологічними обмеженнями, економіко-організаційними та правовими вимогами, безпекою та екологією.

Література

1. Филимонюк Л.Ю. Модели и методы поддержки принятия решений для компьютерных тренажеров авиационно-транспортных систем [Текст]: автореф. дисс. ... канд. техн. наук: 05.13.01 / Филимонюк Леонид Юрьевич. – Саратов, 2012. – 16 с.

2. Маслаков В.П. Методы совершенствования системы управления авиатранспортного предприятия гражданской авиации [Текст]: дисс. ... д-ра техн. наук: 05.22.01 / Маслаков Валерий Павлович. – СПб., 2004. – 314 с.

3. Королькова М.А. Оптимизация сети авиалиний на основе тензорной методологии [Текст]: дисс. ... канд. техн. наук: 05.22.14 / Королькова Маргарита Анатольевна. – СПб., 2003. – 152 с.

4. Припадчев А.Д. Определение оптимального парка воздушных судов: монография / А.Д. Припадчев. – М.: Акад. естествознания, 2009. – 240 с.

5. Janiž M. Air transport system analysis and modeling: Capacity, Quality of Services and Economics [Text]/ Janiž Milan. – Malaysia: Gordon and Breach Science Publishers, 2000. – 301 p.

УДК 342.534.2

Песцов Р.Г., к.ю.н., доцент,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова, м. Київ

ХАРАКТЕРИСТИКА НЕДОТОРКАНОСТІ ТА НЕВІДПОВІДАЛЬНОСТІ, ЯК СКЛАДОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРАВОВОГО ІМУНІТЕТУ

Останнім часом у зв'язку з активізацією боротьби з корупцією в Україні серед науковців та практиків активно обговорюється питання вдосконалення процедури конституційно-правової відповідальності посадових осіб, як надійного засобу підтримання правового порядку та забезпечення стану законності в державі, а також встановлення та розвитку демократичних засад в системі державного управління. На сьогодні з практичної площини конституційно-правова відповідальність посадових осіб позбавлена можливостей суттєво впливати на процеси, що відбуваються в країні та суспільстві.